

“Que mai deixi de practicar la caritat”

No resulta compatible estimar Déu amb perfecció, i deixar-se dominar per l'egoisme —o per l'apatia— en el tracte amb el proïsme. (Solc, 745)

15 d'octubre

L'amistat vertadera comporta també un esforç cordial per comprendre les conviccions dels nostres amics, encara que no arribem a compartir-les, ni a acceptar-les. (Solc, 746)

No permetis mai que creixi l'herba dolenta en el camí de l'amistat: sigues lleial. (Solc, 747)

Un propòsit ferm en l'amistat: que en el meu pensament, en la meua paraula, en les meves obres relacionades amb el proïsme —sigui qui sigui—, no em condueixi com fins ara: és a dir, que mai no deixi de practicar la caritat, que mai no doni pas en la meua ànima a la indiferència. (Solc, 748)

La teua caritat ha de ser adequada, ajustada, a les necessitats dels altres...; no a les teves. (Solc, 749)

Fills de Déu!: condició que ens transforma en quelcom més transcendent que en persones que se suporten mútuament. Escolta el Senyor: *vos autem dixi amicos!* —som els seus amics, que, com Ell, donen gustosament la seva vida els uns pels altres, a l'hora heroica i en la convivència corrent. (Solc, 750)

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/dailytext/que-mai-
deixi-de-practicar-la-caritat/](https://dev.opusdei.org/ca/dailytext/que-mai-deixi-de-practicar-la-caritat/)
(07/08/2025)